הגהות הב"ח

כך מפסיקין להבדלה. רב אית ליה לקמן *דלהבדלה אינה קובעת הלכה ואם התחילו אין מפסיקין להבדלה בהבדלה פליג אשמואל: **לאו** לעקירת שלחן. הייט ברכת המזון כדפרישים לעיל שהיו רגילין לסלק שהיו להם שולחנות קטנים שכל אחד אוכל על שולחנו והיו מסלקין מלפני כולם ולא מלפני המברך ואנו שאנו אוכלים בשלחן אחד אין נכון לסלק: **איקלע** פירס מפה וקידש. בהתחלת סעודה איירי כדפי' רשב"ם: **ושון**. אי גרסינן ושון קאי אר"י יהודה ורבי יוסי כדפירש רשב"ם: **שאין** מביאין את השלחן אלא אם כן קידש ואם הביא פורס מפה ומקדש **תני** חדא שוין שאין מתחילין **ותניא** אידך שוין שמתחילין. בשלמא **הא** דתניא "שוין שאין מתחילין" משבחת לה בערב הפסח **אלא** הא דתניא "שוין שמתחילין" אימת אי נימא בערב שבת הא מיפלג פליגי; **לא** קשיא **כאן** קודם תשעה **כאן** לאחר תשעה. אותם בני אדם שהידשו בבית הכנסת: אמר **רב** ידי יין לא יצאו, ידי קידוש יצאו **ושמואל** אמר אף מביאין כו' **דכי פירסא** רבה בר בר חנה איקלע לבי ריש גלותא ולא היו אוכלין קודם חסיכה ולאחר שילאו מבית הכנסת החשיך אייתו תכא לקמיה הביאו את הפת על השולחן כמו שאנו עושין קודם קידוש, פרס מפה על הלחם ואח"כ קידש, לפי שברלטו לא היו מביאין את הלחם על השולחן עד לאחר קידוש כדתניא לקמיה, לפיכך פרס מפה על הלחם והייטו כעין סילוק שולחן וכמי שאינו דומה, ורלאה לדבר שכן עושין דקתני מתני' (לקמן דף קיד:) מזגו לו כוס ראשון ואח"כ הביאו לפניו ירקות וחזרת מטבל בחזרת מכלל דעד השתא לא אייתי ומטעמא כדפרישי בשאילתות דרב אחאי גאון בפרשא ושמע יתרו וכתוב בהו הכי וקרובי תכא מקמי דליקדיש לקדושא דשבתא לא מקרבינן מ"ט כי היכי דתיתי סעודה ליקרא דשבתא והיכי דקריבו לא מסלקינן ליה אלא פורס עליו מפה ומקדש דתניא "שוין שאין מביאין את השולחן אא"כ קידש ואם הביא פורס עליו מפה ומקדש" והיכא דאתחיל סעודתא מדאתיר במעלי שבתא וקדיש עליה יומא פורס מפה ומקדש ומטעם זה נהגו לפרוס מפה לאחר עד לאחר קידוש בשבתות וי"ט. ומפרשי מיקלע לבי ריש גלותא והיו מסובין על השולחן בע"ש וקדיש יומא ופרס מפה וקדיש ולא נהירא לי דהא ברייתא דלקמיה דמסייעין ליה מינה לא מפרשא בהפסקה אלא בתחלת אכילת ליל שבת: **ושון**. לא ידענא אהיכא קאי ואיכא למימר ושון רבי יוסי ור' יהודה דפליגי בהפסקה הכא מודי ר' יוסי דלכתחלה מיהת אין מביאין קודם קידוש אע"פ שלא אכלו עד לאחר קידוש ואית דמפרשי ושון ב"ש וב"ה דפליגי בתלו דברים (ברכות ל' גא:) דאמרי ב"ש טוטלין לידים ואח"כ מוזגין את הכוס לקידוש וב"ה אומרים חיפכא אפ"ה היכא דנטל ידיו מודין ב"ש דאין מביאין את השולחן עם האוכלין אלא א"כ קידש וכדפרישים טעמא לעיל וגרלה בעיני דאיידי דאמרינן לקמיה תנא חדא "שוין שאין מתחילין כו'" שיבשו למעלה הספרים וכתבו גמי "ושון" שאין מביאין כו' וטעות הוא בידם ולא גרסי' ליה: **פני חדא שוין**. ר' יהודה ורבי יוסי דפליגי לעיל בין בתחילת ערב שבת מן המנחה ולמעלה בין בהפסקה: **שאין מתחילין**. לאכול מן המנחה ולמעלה: **משבתא לא בערב הפסח**. כדקאמרת דאפי' רבי יוסי מודי בערב הפסח: **כאן קודם חשעה**. שוין שמתחילין לאכול ומשהתחילו בהיתר אוכלין עד שתחשך אפילו לרבי יהודה: **כאן לאחר ט'**. הוא דפליגי דלרבי יהודה אין מתחילין כדתניא לעיל בהדיא לא יאכל אדם בערבי שבתות ובערבי ימים טובים מט' שעות ולמעלה כו' רבי יוסי אומר כו': **שקידשו בבהכ"נ**. הוא קידוש שמקדש שליח ציבור בליל שבתות וימים טובים בבהכ"נ: **ידי קידוש יצאו**. אע"פ שלא שתו דקי"ל דהמקדש צריך שיטעום אם לא טעם אלא א' מהם יצאו כולן ידי חובתן כדאמרת בעירובין בשאילתות בכל מערבין (ל' מ:) ומיהו לכתחלה צריך שיטעמו כולן ולא צריכין הו לאקדושי בביתן דלא בעי רב "קידוש במקום סעודה" הלכך אע"ג דלא אכלי בבית הכנסת נפקי: **ידי יין לא יצאו**. שאם יש להם יין בביתם לשתות חייבין לברך בפה"ג שאינן פטורין בברכת הכוס של שתיית יין ששתו בבהכ"נ מאחר שעקרו ממקומן דה"ל דיסה הדעת וצריך לברך אבל המקדש בביתו על שולחנו בשבת א"צ לברך על היין שבתוך הסעודה שהרי פטרו יין שלפני הסעודה כדתנן בכילד מברכין (ברכות ל' מב:) בירך על היין שלפני המזון פטר את היין שלאחר המזון ומוקי לה בגמרא בשבתות ובימים טובים הואיל ואדם קובע סעודתו על היין:

רבה בר רב הונא איקלע לבית ריש גלותא פרס וקדש וכן הלכתא: **תאני** הדא ושוין שמתחילין ומיקטינן לה קודם תשע שעות. אותם בני אדם שקדשו בבית הכנסת אמר רב ידי קידוש יצאו ידי יין לא יצאו ושמואל אמר

נוסא (לפי פרשב"ם) הבאת שלחן לסעודת שבת עם הלחם עליו - יש לפרוס מפה

נוסא ב' ביאורות: "שון" (ר"י סי' ר' יהודה) א) שאין מתחילין ב) שמתחילין

נוסא מבנה

(ג) ביאור הראוי לקדוש בבית הכנסת מה הוא: הקדוש הבאה: [פרשת יתרו סימן מד] א) לפי שאירת קידוש (שאלת קידוש המקום מעמד) [עי' תוספות ביצה ב: ד"ה ויהי] ב) לפי הדוק לברך שנת על הייאוק שת"ת יין-מעוק שעדיף [נכורות מט:] את מקומו

*נסיון לביין הסימן מוחך חלק מהמקומות שפרשב"ם מתיחס לפסק הלכה אוי מנהגים וכדומה

(ה) רש"י ד"ה איקלע ס"ל קודם ד"ה אין מביאין וכ"כ עיין במהרלבי:

(ו) רש"י ד"ה מסובין ס"ל גמ' עיין

כך מפסיקין להבדלה מאי לאו לעקירת שולחן? לא, למפה; רבה בר רב הונא איקלע לבי ריש גלותא אייתו תבא קמיה, פרס מפה וקידש, תניא נמי הכי (ושוין) שאין מביאין את השולחן אלא אם כן קידש ואם הביא פורס מפה ומקדש תני חדא שוין שאין מתחילין ותניא אידך שוין שמתחילין. בשלמא הא דתניא "שוין שאין מתחילין" משבחת לה בערב הפסח אלא הא דתניא "שוין שמתחילין" אימת אי נימא בערב שבת הא מיפלג פליגי; לא קשיא כאן קודם תשעה כאן לאחר תשעה. אותם בני אדם שהידשו בבית הכנסת: אמר רב ידי יין לא יצאו, ידי קידוש יצאו ושמואל אמר אף מביאין כו' דכי פירסא רבה בר בר חנה איקלע לבי ריש גלותא ולא היו אוכלין קודם חסיכה ולאחר שילאו מבית הכנסת החשיך אייתו תכא לקמיה הביאו את הפת על השולחן כמו שאנו עושין קודם קידוש, פרס מפה על הלחם ואח"כ קידש, לפי שברלטו לא היו מביאין את הלחם על השולחן עד לאחר קידוש כדתניא לקמיה, לפיכך פרס מפה על הלחם והייטו כעין סילוק שולחן וכמי שאינו דומה, ורלאה לדבר שכן עושין דקתני מתני' (לקמן דף קיד:) מזגו לו כוס ראשון ואח"כ הביאו לפניו ירקות וחזרת מטבל בחזרת מכלל דעד השתא לא אייתי ומטעמא כדפרישי בשאילתות דרב אחאי גאון בפרשא ושמע יתרו וכתוב בהו הכי וקרובי תכא מקמי דליקדיש לקדושא דשבתא לא מקרבינן מ"ט כי היכי דתיתי סעודה ליקרא דשבתא והיכי דקריבו לא מסלקינן ליה אלא פורס עליו מפה ומקדש דתניא "שוין שאין מביאין את השולחן אא"כ קידש ואם הביא פורס עליו מפה ומקדש" והיכא דאתחיל סעודתא מדאתיר במעלי שבתא וקדיש עליה יומא פורס מפה ומקדש ומטעם זה נהגו לפרוס מפה לאחר עד לאחר קידוש בשבתות וי"ט. ומפרשי מיקלע לבי ריש גלותא והיו מסובין על השולחן בע"ש וקדיש יומא ופרס מפה וקדיש ולא נהירא לי דהא ברייתא דלקמיה דמסייעין ליה מינה לא מפרשא בהפסקה אלא בתחלת אכילת ליל שבת: **ושון**. לא ידענא אהיכא קאי ואיכא למימר ושון רבי יוסי ור' יהודה דפליגי בהפסקה הכא מודי ר' יוסי דלכתחלה מיהת אין מביאין קודם קידוש אע"פ שלא אכלו עד לאחר קידוש ואית דמפרשי ושון ב"ש וב"ה דפליגי בתלו דברים (ברכות ל' גא:) דאמרי ב"ש טוטלין לידים ואח"כ מוזגין את הכוס לקידוש וב"ה אומרים חיפכא אפ"ה היכא דנטל ידיו מודין ב"ש דאין מביאין את השולחן עם האוכלין אלא א"כ קידש וכדפרישים טעמא לעיל וגרלה בעיני דאיידי דאמרינן לקמיה תנא חדא "שוין שאין מתחילין כו'" שיבשו למעלה הספרים וכתבו גמי "ושון" שאין מביאין כו' וטעות הוא בידם ולא גרסי' ליה: **פני חדא שוין**. ר' יהודה ורבי יוסי דפליגי לעיל בין בתחילת ערב שבת מן המנחה ולמעלה בין בהפסקה: **שאין מתחילין**. לאכול מן המנחה ולמעלה: **משבתא לא בערב הפסח**. כדקאמרת דאפי' רבי יוסי מודי בערב הפסח: **כאן קודם חשעה**. שוין שמתחילין לאכול ומשהתחילו בהיתר אוכלין עד שתחשך אפילו לרבי יהודה: **כאן לאחר ט'**. הוא דפליגי דלרבי יהודה אין מתחילין כדתניא לעיל בהדיא לא יאכל אדם בערבי שבתות ובערבי ימים טובים מט' שעות ולמעלה כו' רבי יוסי אומר כו': **שקידשו בבהכ"נ**. הוא קידוש שמקדש שליח ציבור בליל שבתות וימים טובים בבהכ"נ: **ידי קידוש יצאו**. אע"פ שלא שתו דקי"ל דהמקדש צריך שיטעום אם לא טעם אלא א' מהם יצאו כולן ידי חובתן כדאמרת בעירובין בשאילתות בכל מערבין (ל' מ:) ומיהו לכתחלה צריך שיטעמו כולן ולא צריכין הו לאקדושי בביתן דלא בעי רב "קידוש במקום סעודה" הלכך אע"ג דלא אכלי בבית הכנסת נפקי: **ידי יין לא יצאו**. שאם יש להם יין בביתם לשתות חייבין לברך בפה"ג שאינן פטורין בברכת הכוס של שתיית יין ששתו בבהכ"נ מאחר שעקרו ממקומן דה"ל דיסה הדעת וצריך לברך אבל המקדש בביתו על שולחנו בשבת א"צ לברך על היין שבתוך הסעודה שהרי פטרו יין שלפני הסעודה כדתנן בכילד מברכין (ברכות ל' מב:) בירך על היין שלפני המזון פטר את היין שלאחר המזון ומוקי לה בגמרא בשבתות ובימים טובים הואיל ואדם קובע סעודתו על היין:

(ד) ר"ל בשבת

(ה) ר"ל בשבת

(ו) ר"ל בשבת

(ז) ר"ל בשבת

(ח) ר"ל בשבת

(ט) ר"ל בשבת

(י) ר"ל בשבת

(יא) ר"ל בשבת

(יב) ר"ל בשבת

(יג) ר"ל בשבת

(יד) ר"ל בשבת

(טו) ר"ל בשבת

(טז) ר"ל בשבת

(יז) ר"ל בשבת

(יח) ר"ל בשבת

(יט) ר"ל בשבת

(כ) ר"ל בשבת

(כא) ר"ל בשבת

(כב) ר"ל בשבת

(כג) ר"ל בשבת

(כד) ר"ל בשבת

(כה) ר"ל בשבת

(כו) ר"ל בשבת

(כז) ר"ל בשבת

(כח) ר"ל בשבת

(כט) ר"ל בשבת

(ל) ר"ל בשבת

(לא) ר"ל בשבת

(לב) ר"ל בשבת

(לג) ר"ל בשבת

(לד) ר"ל בשבת

(לה) ר"ל בשבת

(לו) ר"ל בשבת

(לז) ר"ל בשבת

(לח) ר"ל בשבת

(לט) ר"ל בשבת

(מ) ר"ל בשבת

(מא) ר"ל בשבת

(מב) ר"ל בשבת

(מג) ר"ל בשבת

(מד) ר"ל בשבת

(מה) ר"ל בשבת

(מו) ר"ל בשבת

(מז) ר"ל בשבת

(מח) ר"ל בשבת

(מט) ר"ל בשבת

(נ) ר"ל בשבת

(נא) ר"ל בשבת

(נב) ר"ל בשבת

(נג) ר"ל בשבת

(נד) ר"ל בשבת

(נה) ר"ל בשבת

(נו) ר"ל בשבת

(נז) ר"ל בשבת

(נח) ר"ל בשבת

(נט) ר"ל בשבת

(ס) ר"ל בשבת

(סא) ר"ל בשבת

(סב) ר"ל בשבת

(סג) ר"ל בשבת

(סד) ר"ל בשבת

(סה) ר"ל בשבת

(סו) ר"ל בשבת

(סז) ר"ל בשבת

(סח) ר"ל בשבת

(סט) ר"ל בשבת

(ע) ר"ל בשבת

(עא) ר"ל בשבת

(עב) ר"ל בשבת

(עג) ר"ל בשבת

(עד) ר"ל בשבת

(עה) ר"ל בשבת

(עו) ר"ל בשבת

(עז) ר"ל בשבת

(עח) ר"ל בשבת

(עט) ר"ל בשבת

(פ) ר"ל בשבת

(פא) ר"ל בשבת

(פב) ר"ל בשבת

(פג) ר"ל בשבת

(פד) ר"ל בשבת

(פה) ר"ל בשבת

(פו) ר"ל בשבת

(פז) ר"ל בשבת

(פח) ר"ל בשבת

(פט) ר"ל בשבת

(צ) ר"ל בשבת

(צא) ר"ל בשבת

(צב) ר"ל בשבת

(צג) ר"ל בשבת

(צד) ר"ל בשבת

(צה) ר"ל בשבת

(צו) ר"ל בשבת

(צז) ר"ל בשבת

(צח) ר"ל בשבת

(צט) ר"ל בשבת

(ק) ר"ל בשבת

(קא) ר"ל בשבת

(קב) ר"ל בשבת

(קג) ר"ל בשבת

(קד) ר"ל בשבת

(קה) ר"ל בשבת

(קו) ר"ל בשבת

(קז) ר"ל בשבת

(קח) ר"ל בשבת

(קט) ר"ל בשבת

(קי) ר"ל בשבת

(קיא) ר"ל בשבת

(קיב) ר"ל בשבת

(קיג) ר"ל בשבת

(קיד) ר"ל בשבת

(קטו) ר"ל בשבת

(קטז) ר"ל בשבת

(קטח) ר"ל בשבת

(קטט) ר"ל בשבת

(קי) ר"ל בשבת

(קיא) ר"ל בשבת

(קיב) ר"ל בשבת

(קיג) ר"ל בשבת

(קיד) ר"ל בשבת

(קטו) ר"ל בשבת

(קטז) ר"ל בשבת

(קטח) ר"ל בשבת

(קטט) ר"ל בשבת